

הרה"ק רבי נפתלי מראפשיץ זי"ע

ולכן אין לשום אדם מישראל ליאש א"ע כלל וכלל ולא יאמר ח"ו אני נפסק מקדושתו ית"ש שאין אני יכול להתפלל בלא מחשבה זרה וכדומה שנראה שאין לו דיבור של קדושה שתעלה תפלתו לו ית"ש לא ייאש א"ע בכ"ז כי לא ידח ממנו נדח והטוב כי לא כלו רחמיו וחסדיו ואומר ית' וחנותי את אשר אחון אעפ"י שאינו הגון וכדאי, וגם האיש הזה שהוא בשפל המדרגה מאוד ונסתמין דבריו ואינו יכול לפתוח פיו כראוי לדבר לפניו ית"ש כלל, אעפ"כ ידע באמת שגם התשוקה הזאת שחפץ ומשתוקק לדבר ולהתפלל לפניו ית' שמו כראוי אך שאינו יכול, זה ג"כ רואה ית"ש וחשוב לפניו ית"ש, וגם יכול לעשות לעצמו שיחה ותפילה מזה בעצמו שיצעוק ויתחנן לפניו ית' שנתרחק כ"כ מאתו ית"ש שאין יכול לדבר כראוי, ויבקש מאתו ית"ש רחמים ותחנונים שיחמול עליו ויפתח פיו שיוכל לפרש שיחתו לפניו ית"ש, שיהי' לו דיבור כראוי ויוכל להתפלל כדת וכראוי וכנכון, ובוודאי יעזרהו ית"ש.

(זרע קודש, פר' וארא)

הרה"ק רבי מרדכי מלעכאוויטש זי"ע

יזהר בכל יום להתבודד בחדר מיוחד כמו שעה או חצי שעה וכו' לבכות על עוונותיו ולהתחנן לה' שימחול לו.

(מובא בספה"ק ליקוטי אמרים – ויטעפסק)